

Dosarul nr. 3ra-1146/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, E. Palanciuc, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Iurs” împotriva Societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

constată:

La data de 21 decembrie 2017 SRL „Iurs” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la începutul lunii octombrie 2017 a recepționat factura fiscală seria AAB nr. 9102042 din 29 septembrie 2017, în baza căreia urma să achite suma de 2305,49 de lei, pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la întreprindere.

A menționat că, în anexa nr. 1 la factură fiscală enunțată s-a făcut trimitere la tarifele diferențiate, conform calculului nr. 1105 din 25 august 2017.

A susținut că, pct. 69 alin. (5) din Regulamentul-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților prevede că, rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele, iar în cazul prelevării a mai multor probe în aceeași lună – valabilitatea analizelor pentru sancțiuni este determinată de timpul dintre două prelevări adiacente.

A afirmat că, factura fiscală seria AAB nr. 9102042 din 29 septembrie 2017 a fost emisă în baza prelevării de ape reziduale efectuate la data de 25 august 2017,

astfel, fiind încălcate prevederile legale enunțate.

A relevat că, prelevarea apelor reziduale din 25 august 2017 a stat la baza emiterii facturii fiscale seria AAB nr. 5820179 din 30 august 2017.

A declarat că, la data de 20 noiembrie 2017 a depus la organul emitent cererea cu nr. 23, prin care a solicitat anularea facturii fiscale seria AAB nr. 9102042 din 29 septembrie 2017, însă până la data depunerii prezentei cereri nu a primit nici un răspuns.

A considerat că, pârâtul a emis o factură fiscală ilegală, care urmează a fi anulată.

A solicitat anularea facturii fiscale seria AAB nr. 9102042 din 29 septembrie 2017.

La data de 07 februarie 2018 SRL „Iurs” a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la începutul lunii decembrie 2017 a recepționat factura fiscală seria AAD nr. 3922683 din 30 noiembrie 2017, în baza căreia urma să achite suma de 3552,06 lei, pentru presupusa preepurare a apei uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA evacuate de la întreprindere.

A menționat că, în anexa nr. 1 la factură fiscală enunțată s-a făcut trimitere la tarifele diferențiate, conform calculului nr. 1105 din 25 august 2017.

A susținut că, pct. 69 alin. (5) din Regulamentul-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților prevede că, rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele, iar în cazul prelevării a mai multor probe în aceeași lună – valabilitatea analizelor pentru sancțiuni este determinată de timpul dintre două prelevări adiacente.

A afirmat că, factura fiscală seria AAD nr. 3922683 din 30 noiembrie 2017 a fost emisă în baza prelevării de ape reziduale efectuate la data de 25 august 2017, astfel, fiind încălcate prevederile legale enunțate.

A declarat că, la data de 22 decembrie 2017 a depus la organul emitent cererea cu nr. 28, prin care a solicitat anularea facturii fiscale seria AAD nr. 3922683 din 30 noiembrie 2017, iar la data de 17 ianuarie 2018 a primit răspunsul pârâtului nr.1200/406 din 12 ianuarie 2018.

A considerat că, pârâtul a emis o factură fiscală ilegală, care urmează a fi anulată.

A solicitat anularea facturii fiscale seria AAD nr. 3922683 din 30 noiembrie 2017.

Prin încheierea din 07 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani au fost conexate cauzele de contencios administrativ la cererile de chemare în judecată enunțate.

Prin hotărârea din 21 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea depusă de către SRL „Iurs” a fost admisă și au fost anulate facturile fiscale seria AAB nr. 9102042 din 29 septembrie 2017 în sumă de 2305,49 de lei și seria AAD nr. 3922683 din 30 noiembrie 2017 în sumă de 3552,06 lei, emise de către SA

„Apă-Canal Chișinău”, pentru serviciile de canalizare.

Prin decizia din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Instanța de apel, făcând trimitere la pct. 10.5, 10.9 - 10.11 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008 și pct. 69 alin. (1), (2) și (5) din Regulamentul-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, aprobat prin ordinul Departamentului Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului nr. 40 din 18 februarie 2005, a reținut că, dreptul apelantului de a calcula valoarea apelor uzate la tarife diferențiate, respectiv, de a înainta beneficiarului spre plată cheltuielile pentru preepurarea apelor uzate survine în cazul depistării, în ordinea stabilită de cadrul normativ și contract, a depășirii nivelurilor maxim admisibile a concentrațiilor impurităților în apa evacuată, astfel încât nerespectarea procedurii de prelevare a probelor duce la nulitatea actelor ulterior întocmite în baza acestora.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în speță, însă, contrar normelor de drept enunțate, la emiterea facturilor fiscale din 29 septembrie 2017 și 30 noiembrie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” s-a condus de rezultatele analizei indicatorilor de calitate obținute din proba prelevată la data de 25 august 2017, deși aceste rezultate nu mai erau valabile.

În aceste împrejurări, instanța de apel a considerat că, prima instanță just a concluzionat că, facturile fiscale enunțate au fost emise cu încălcarea prevederilor legale și a dispus anularea acestora.

La data de 19 iulie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

A menționat că, instanța de apel a aplicat Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008.

A susținut că, instanța de apel a aplicat normele ordinului Departamentului Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului nr. 40 din 02 februarie 2005 cu privire la aprobarea Regulamentului-Cadru, care sunt norme caduce și nu mai pot fi aplicate, deoarece sunt legi, regulamente, hotărâri de Guvern, care prevăd noile metode de prelevare a probelor din căminul de control și aplicarea coeficienților concentrațiilor maxim – admisibile.

A afirmat că, instanța de apel nu a aplicat Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, Hotărârea Guvernului RM nr. 950 din 25 noiembrie 2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale și Regulamentul

cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 271/2015 din 16 decembrie 2015.

A relevat că, instanța de apel nu a ținut cont de pct. 19 lit. b) din contractul de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 05 iunie 2019, dar din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul când a fost notificată recurrentului, respectiv, recursul depus de către SA „Apă-Canal Chișinău”, la data de 19 iulie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către SA „Apă-Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de către SA „Apă-Canal Chișinău”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către SA „Apă-Canal Chișinău” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu